

ἡμεῖς δὲ κυσταλέντες, ὡς θανουμένου, 295
 κυγῆι καθήμεθ'· ὁ δὲ χερὶ σπάσας ξίφος,
 μόσχους ὀρούσας ἐς μέσας λέων ὄπως,
 παίει σιδήρῳι λαγόνας ἐς πλευράς <θ'> ἰεῖς,
 δοκῶν Ἐρινῦς θεᾶς ἀμύνεσθαι τάδε,
 ὣσθ' αἱματηρὸν πέλαγος ἐξανθεῖν ἄλος. 300
 κὰν τῶιδε πᾶς τις, ὡς ὄρῃ βουφόρβια
 πίπτοντα καὶ πορθούμεν', ἐξωπλίζετο,
 κόχλους τε φυσῶν συλλέγων τ' ἐγχωρίους·
 πρὸς εὐτραφεῖς γὰρ καὶ νεανίας ξένους
 φαύλους μάχεσθαι βουκόλους ἠγούμεθα. 305
 πολλοὶ δ' ἐπληρώθημεν οὐ μακρῶι χρόνῳι.
 πίπτει δὲ μανίας πίτυλον ὁ ξένος μεθείς,
 στάζων ἀφρῶι γένειον· ὡς δ' ἐσείδομεν
 προύργου πεσόντα, πᾶς ἀνὴρ εἶχεν πόνον
 βάλλων ἀράσων. ἄτερος δὲ τοῖν ξένοι 310
 ἀφρόν τ' ἀπέψη σώματός τ' ἐτημέλει
 πέπλων τε προυκάλυπτεν εὐπήνους ὑφάς,
 καραδοκῶν μὲν τὰπιόντα τραύματα,
 φίλον δὲ θεραπείαικιν ἄνδρ' εὐεργετῶν.
 ἔμφρων δ' ἀνάιξας ὁ ξένος πεσήματος 315
 ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον
 καὶ τὴν παροῦσαν συμφορὰν αὐτοῖν πέλας
 ὤιμωξέ θ'· ἡμεῖς δ' οὐκ ἀνίεμεν πέτροις
 βάλλοντες, ἄλλος ἄλλοθεν προσκείμενοι.
 οὐδ' ἤ τὸ δεινὸν παρακέλευσμά' ἠκούσαμεν· 320